

**PUHE JOUKKOKOKOUKSESSA
POLYTEKNILLISESSÄ MUSEOSSA
ELOKUUN 23 pnä 1918**

(Myrskyisiä suosionosoituksia.) Mikä on ohjelmamme? Sosialismin pystyttäminen. Maailmansodan nykyisellä ajankohdalla ei ole muuta ulospääsyä tästä sodasta kuin sosialismin voitto. Mutta tätä monet eivät ymmärrä. Ihmiskunnan enemmistö on nyt veristä teurastusta vastaan, mutta ei kykene käsittämään tuon teurastuksen ja kapitalistisen järjestelmän välitöntä yhteyttä. Nykyisen sodan kauhut pistävät jopa porvaristonkin silmään, mutta porvaristo ei voi yhdistää sodan loppua kapitalistisen järjestelmän loppuun... Tämä perusajatushan on aina erotanut bolshevikit ja kaikkien muiden maiden vallankumoukselliset sosialistit niistä, jotka haluavat luoda maailmaan rauhan ja samalla säilyttää kapitalistisen järjestyksen järkymättömänä.

Miksi sotia käydään? Tiedämme, että useimmat sodat on käyty dynastioiden etujen ajamiseksi ja ne ovat saaneet dynastisten sotien nimen. Mutta toisinaan sotia on käyty sorrettujen väestökerrosten etujen nimessä. Spartacus nostatti sodan orjuutetun luokan puolustamiseksi. Samanlaisia sotia on käyty siirtomaasorron kaudella, joka ei ole vieläkään päättynyt, orjuuden aikakaudella j.n.e. Sellaiset sodat ovat olleet oikeutettuja, sellaisia sotia ei voida tuomita.

Mutta kun puhumme nykyisestä Euroopan sodasta ja tuomitsemme sen, teemme niin vain siksi, että tätä sotaa käy sortajien luokka.

Mitä tarkoitusperiä nykyinen sota palvelee? Jos uskomme kaikkien maiden diplomaatteja, niin Ranska ja Englanti käyvät sotaa puolustaakseen pieniä kansoja barbaareilta,

saksalaisilta hunneilta; Saksa puolestaan käy sitä barbaareja, kasakoita vastaan, jotka uhkaavat Saksan sivistyskansaa, isänmaan puolustamiseksi hyökkääviltä vihollisilta.

Mutta me tiedämme, että tätä sotaa valmisteltiin, että se lähenei ja kävi väistämättömäksi. Se oli yhtä väistämätön kuin Amerikan ja Japanin sota. Mitä sitten on tämä väistämättömyys?

Se on sitä, että kapitalismi on keskittänyt maapallon rikkaukset erillisten valtioiden käsiin, jakanut maan viimeistä tilkkua myöten; vastedes jako ja rikastuminen voi tapahtua vain toisten kustannuksella, jonkin valtion kustannuksella toisen valtion hyväksi. Tämä kysymys voidaan ratkaista ainoastaan voimalla — ja siksi sota maailman saalistajien kesken tuli väistämättömäksi.

Nykyisen sodan etunenässä on tähän saakka ollut kaksi päätoiminimeä — Englanti ja Saksa. Englanti on ollut maailman voimakkain siirtomaavalta. Huolimatta siitä, että varsinaisen Englannin väkiluku on enintään 40 miljoonaa, sen siirtomaiden väkiluku on yli 400 miljoonaa. Jo amnioista ajoista Englanti on anastanut väkevämmän oikeudella vieraita siirtomaita, anastanut laajoja maa-alueita ja riistänyt niitä. Mutta taloudellisesti Englanti on viimeisten 50 vuoden aikana jäänyt jälkeen Saksasta. Saksan teollisuus on ohittanut Englannin teollisuuden. Saksan valtiokapitalismi, joka on ollut suurkapitalismia, on yhtynyt virkavaltaan, ja Saksa on lyönyt ennätyksen.

Näiden kahden jättiläisen kiistaa ensi sijasta ei voitu ratkaista muuten kuin voimalla.

Jos kohta Englanti anasti aikoinaan väkevämmän oikeudella alueita Hollannilta, Portugalilta j.n.e., niin nyt on Saksa astunut näyttämölle ja julistanut, että on tullut senkin vuoro hyötyä toisen kustannuksella.

Juuri siitä on kysymys: väkevimpien taistelusta maailman jakamiseksi. Ja koska molemmilla osapuolilla on satoja miljoonia pääomaa, niiden keskinäinen taistelu on muodostunut koko maailman käsittäväksi.

Me tiedämme, kuinka paljon salaisia rikoksia on tehty tämän sodan aikana. Julkaisemamme salaiset sopimukset todistivat, että fraasit, joilla sodankäyntiä seliteltiin, ovat olleet vain sanoja ja että kaikki valtiot samoin kuin Venäjänkin olivat solmineet likaisia sopimuksia hyötyäkseen

pienten ja heikkojen kansojen kustannuksella. Ja tuloksena on, että se, joka oli voimakas, on rikastunut vielä enemmän; se, joka oli heikko, on nujerrettu.

Sodan alkamisesta ei voida syyttää yksityisiä henkilöitä; olisi erehdys syyttää kuninkaita ja tsaareja nykyisen teurastuksen alullepanemisesta — sen pani alulle pääoma. Kapitalismi on joutunut umpikujaan. Tänä umpikujana ei ole mikään muu kuin imperialismi, joka on pakottanut kilpailijat keskinäiseen maailmansotaan.

Sodan julistaminen pienten kansojen vapauttamisen nimessä oli huikea valhe. Molemmat saalistajat kyräilevät yhä toisiaan verenhimoisesti, ja ympärillä on monia pikkukansoja maahan poljettuina.

Me sanomme: imperialistisesta teurastuksesta ei ole muuta ulospääsyä kuin kansalaissota.

Kun puhuimme tästä vuonna 1914, meille vastattiin, että tämä muistuttaa avaruuteen piirrettyä suoraa viivaa; koko myöhempi tapahtumien kulku on kuitenkin todistanut analyysimme pitävän paikkansa. Nykyään näemme, että shovinismin kenraalit jäävät vaille armeijaa. Puolustuskannan ajajat kärsivät hiljattain vararikon Ranskassa, maassa, joka on eniten kärsinyt sodasta ja herkimmin suhtautunut isänmaanpuolustus-tunnukseen, koska vihollinen seisoi Pariisin porteilla; tosin shovinismin vararikon aiheuttajina olivat hoipertelijat, sellaiset kuin Longuet, mutta se ei ole kovinkaan tärkeää.

Me tiedämme, että Venäjällä valta joutui vallankumouksen ensi päivinä sellaisten herrojen käsiin, jotka puhuivat tyhjiä sanoja, mutta pitivät taskussaan entisiä tsaarin sopimuksia. Ja jos kohta puolueiden vasemmistolaisuus oli Venäjällä nopeampaa, niin siinä oli apuna se kirottu valtakomento, mikä vallitsi ennen vallankumousta, sekä vuoden 1905 vallankumouksemme.

Sen sijaan Euroopassa, missä on vallitsevana älykäs ja harkitseva kapitalismi, missä sillä on voimakas ja joustava organisaatio, siellä vapautuminen nationalismiin huumasta käy hitaammin. Eikä kuitenkaan voida olla näkemättä, että imperialistisesta sodasta tulee loppu, joskin se vaatii aikaa ja tuottaa kärsimyksiä.

Täysin luotettavat tiedot kertovat, että Saksan armeija on joutunut rappeutumistilaan ja ryhtynyt harjoittamaan keinoittelua. Toisin ei voi ollakaan. Rappeutumisprosessi ei voi

olla leviämättä joukkoihin, kun herännyt sotamies alkaa ymmärtää, että ihmisiä tehdään vammaisiksi ja surmataan vain porvariston etujen tähden.

Ranskankin armeijassa, joka kesti muita kauemmin ja sitkeämmin, on havaittavissa rappeutumisprosessi. Malvyn oikeusjuttu paljasti myös Ranskan tapahtumia ja saattoi ilmi, että tuhansia sotilaita on kieltäytynyt lähtemästä rintamalle³¹.

Kaikki tämä ennustaa samoja tapahtumia, jotka kehittyivät Venäjälläkin. Sivistysmaat kuitenkin antavat meille näytteitä julmemmasta kansalaissodasta kuin se mitä olemme nähneet Venäjällä. Tästä on todistuksena Suomi, Euroopan maista demokraattisin maa, maa, jossa nainen sai äänioikeuden aikaisemmin kuin missään muualla — tämä maa kosti raa'asti ja säälimättömästi punakaartilaisille, eivätkä viimeksi mainitutkaan antautuneet helpolla. Tämä osoittaa, mikä kova kohtalo odottaa näitä sivistysmaita.

Te näette itse, kuinka järjetöntä oli syyttää bolshevikkeja siitä, että Venäjän armeijan rappeutuminen oli heidän työtänsä.

Me olemme vain yksi osasto, joka on edennyt jonkin verran pitemmälle muita työväen osastoja, ei siksi, että se olisi muita parempi, vaan siksi, että meikäläisen porvariston typerä politiikka antoi Venäjän työväenluokalle mahdollisuuden heittää pikemmin harteiltaan porvariston ikeen. Taistelllessamme nyt sosialistisen järjestelmän puolesta Venäjällä me taistelemme koko maailman sosialismin puolesta. Kaikissa maissa, kaikissa työväen joukkokokouksissa, kaikissa työläisten kokouksissa nykyään ei juuri muusta puhutakaan kuin bolshevikeista, ja meidät tunnetaan. Työläiset tietävät, että sen, mitä me parhaillaan teemme, me teemme koko maailman hyväksi, että me toimimme heidänkin hyväkseen.

Lakkauttaessamme maanomistuksen, kansallistaessamme teollisuuslaitoksia, pankkeja, joiden huolena on tällä hetkellä teollisuuden järjestäminen, me saamme kuulla joka taholta huutoja, että teemme joukoittain virheitä. Niin, mutta työläiset luovat itse sosialismia, ja teimme millaisia virheitä tahansa — me otamme oppia tästä käytännöstä ja valmistelemme maaperää taidolle suorittaa vallankumous virheettömästi.

Juuri siksi joudummekin näkemään niin silmitöntä vihaa! Juuri siksi Ranskan imperialismi ei sääli käyttää kymmeniä ja satoja miljoonia vastavallankumouksen tukemiseen, sillä vastavallankumous tunnustaisi jälleen Ranskan saataviksi miljardeihin nousevat Venäjän velat, joita työläiset ja talonpojat ovat kieltäytyneet maksamasta.

Koko porvarillinen lehdistö huvittelee nykyään täyttämällä palstojaan valheilla, että Kansankomissaarien Neuvosto on muuttanut Tulaan ja että kymmenen päivää sitten se nähtiin Kronstadtissa j.n.e.; että Moskova on kukistumisillaan ja että Neuvostovallan edustajat ovat paenneet.

Koko porvaristo, kaikki entiset Romanovit, kaikki kapitalistit ja tilanherrat ovat tshekkoslovakien puolella, koska he uskovat näiden kapinan merkitsevän Neuvostovallan kukistumisen mahdollisuutta. Liittolaiset tietävät tämän ja ovat ryhtymässä mitä vakavimpaan taisteluun. Heiltä puuttui Venäjällä ydinjoukkoa, ja he saivat ydinjoukon tshekkoslovakista. Sen vuoksi näiden viimeksi mainittujen kapinaan ei saa suhtautua kevytmielisesti. Sanottua kapinaa on seurannut useita vastavallankumouksellisia kapinoita, vallankumoushistoriamme viimeisille vaiheille ovat ominaisia useat kulakkien ja valkokaartilaiden kapinat.

Neuvostovallan asema on tukala, eikä pidä sulkea silmiä tältä asialta. Mutta katsahtakaa ympärillenne, ja teidät täyttää varmuus voitostamme.

Saksa on kärsinyt useita tappioita, eikä ole salaisuus, että nuo tappiot ovat tulos saksalaisten sotamiesten „petturuudesta”; ranskalaiset sotamiehet kieltäytyivät kriittisimmällä hetkellä tov. Andrieux'n vangitsemisen takia lähtemästä rintamalle ja hallituksen oli pakko vapauttaa hänet saadakseen joukot liikkeelle j.n.e. j.n.e.

Me olemme uhranneet paljon. Brestin rauha on vaikea haava, odotimme vallankumouksen puhkeavan Saksassa, mutta se ei ollut silloin vielä kypsynyt. Se on tapahtumaisillaan nyt, vallankumous on varmasti tulossa, se on kiertämätön. Kuitenkin vain tyhmyri saattaa kysyä, milloin koittaa vallankumous Länessä. Vallankumousta ei voida tietää etukäteen, vallankumousta ei voida ennustaa, se tulee itsestään. Se kypsyy ja sen täytyy puhjeta. Saattoiko kukaan tietää viikkoa ennen helmikuun vallankumousta, että se puhkeaa? Saattoiko kukaan ajatella hetkellä, jolloin mieli-puoli pappi johdatti kansanjoukkoja palatsin edustalle³²,

että puhkeaa vuoden 1905 vallankumous? Mutta vallankumous kypsyy ja sen täytyy varmasti tapahtua.

Ja meidän on säilytettävä Neuvostovalta vallankumouksen alkamiseen saakka, erehdystemme täytyy olla opetusena länsimaiden proletariaatille — kansainväliselle sosialismille. Venäjän ja jopa maailmankin vallankumouksen pelastus on tshekkoslovakialaisrintamalla. Meillä on jo tietoja, että armeija, jota kenraalit pettivät loputtomasti, armeija, joka on äärettömän uupunut, tämä armeija on tovereitemme, kommunistien, työläisten saavuttua alkanut voittaa, se alkaa osoittaa vallankumouksellista intomielsyyttä taistelussa maailman porvaristoa vastaan.

Ja me uskomme, että voitto on oleva meidän ja että saavuttamalla voiton me suojaamme sosialismin. (M y r s k y i s i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Lyhyt selostus julkaistu

elokuun 24 p:nä 1915

„Izvestija VTsIK” lehden 182. n:ossa

Kokonaisuudessaan julkaistu

ensä kerran v. 1926

Julkaistaan

pikakirjoituspöytäkirjan mukaan